هرکس چیزی را پیش فروش می کند، باید آن را با پیمانه ای معلوم و وزنی معلوم تا مدتی معلوم پیش فروش نماید.

از عبدالله بن عباس رضی الله عنهما روایت است که می گوید: درحالی رسول الله صلی الله علیه وسلم وارد مدینه شد که ساکنان مدینه محصولات کشاورزی خود را برای یک سال و دوسال و سه سال پیش فروش می کردند؛ بنابراین فرمود: «مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ فَلْيُسْلِفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ، وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ، إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ»: «هرکس چیزی را پیش فروش می کند، باید آن را با پیمانه ای معلوم و وزنی معلوم تا مدتی معلوم پیش فروش نماید».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم در سفر هجرت از مکه به مدینه وارد می شود و ساکنان مدینه را می بیند که مشغول باغبانی و کشاورزی هستند و محصولات خود را پیش فروش می کنند. چنانکه بهای محصول را دریافت می کنند و محصول مورد نظر را برای یک یا دو یا سه سال یا کمتر و بیشتر پیش فروش می کنند؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم این معامله را تایید می کند و آن را از مصادیق فروختن چیزی که نزد فروشنده نیست و منجر به ضرر فاحش می گردد، نمی داند؛ چون بیع سلف، عقد و پیمان است و معامله بر سر اعیان نیست. اما برای آنها روشن می کند که معامله احکامی دارد که از کشمکش و اختلافاتی جلوگیری می کند که با طولانی شدن مدت، احتمال آنها وجود دارد؛ بنابراین می فرماید: هرکس چیزی را پیش فروش می کند، باید با پیمانه یا میزان، مقدار آن را مشخص کند و مدت را در آن معلوم کند؛ تا مقدار و مدت آن را بداند و خصومت و اختلاف و مشاجره ای روی ندهد و هریک از طرفین معامله به حق خود برسد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6079